

DOI: <https://doi.org/10.32782/PPSS.2023.1.32>

ПЕРСПЕКТИВИ ДИГІТАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ ПОСЛУГ В КРАЇНАХ-ЧЛЕНАХ ЄС ДО 2030 РОКУ

Емін Муса огли НАДЖАФЛІ,

канд. юрид. наук, докторант Харківського
національного університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0000-0003-2551-5871>

PROSPECTS OF DIGITALIZATION OF PUBLIC SERVICES IN EU MEMBER COUNTRIES UNTIL 2030

The abstracts of the report are devoted to promising directions of digitization of public services in the EU member states until 2030 and further prospects of taking into account this experience in Ukraine. It is emphasized that the European experience of digitalization of public services becomes not only a source of legal borrowings for deepening legal reforms in the field of digitalization, but also a certain common denominator that Ukraine should achieve in the legal field, implementing legal standards in the field of digitalization of its public administration in the context of the implementation of strategic course of European integration of Ukraine.

Відповідно до стратегії “Формування цифрового майбутнього в Європі” та свого бачення цифрового десятиліття, Європейська комісія опублікувала “Цифровий компас до 2030 року”, в якому дигіталізація державних послуг визначена як одна з чотирьох віх у цифровому десятилітті ЄС і встановлюються цілі для їх досягнення. При цьому понад 150 млрд. євро, спрямованих на різні програми, було виділено ЄС на цілі дигіталізації, значна частина яких буде витрачена на електронне урядування.

Передбачається, що до 2030 року всі ключові державні послуги в країнах ЄС мають бути доступними онлайн; усі громадяни матимуть доступ до своїх електронних медичних записів, і щонайменше 80% громадян повинні використовувати рішення електронної ідентифікації [1].

Нові стратегії дигіталізації виконавчої влади враховують ширший спектр факторів і демонструють більш цілісні підходи до вирішення заявлених проблем (таких, як ефективність державного управління, підвищення підзвітності органів виконавчої влади, використання спільних стандартів електронного урядування тощо).

Основні наголоси в цих стратегіях змістилися від поширення онлайн-надання послуг до трансформації державних послуг як процесів, найбільше орієнтованих на потреби громадянина.

Крім того, сучасні підходи Євросоюзу до дигіталізації державних послуг також тісно пов'язані з посиленням соціальної складової в системі державного управління, насамперед, з розбудовою мережі “розумних міст” (Smart Cities), покращенням доступу громадян і бізнесу до електронного урядування, розширенням і поліпшенням послуг електронної системи охорони здоров'я (eHealth services), отриманням доступу громадян до кращого соціального обслуговування, удосконаленням і розширенням цифрових навичок (Digital Skills) європейців, орієнтацією політики згуртування (Cohesion Policy) на

сприяння цифровій інклюзії ЄС, гармонізацією “зеленого переходу” (впровадження Європейської зеленої угоди – European Green Deal) та цифрової трансформації об’єднаної Європи тощо [2; 3, с. 39].

Таким чином, невідпинна дигіталізація державних послуг в країнах – членах Європейського Союзу передбачає домінування потребового та персоніцентричного підходу щодо такої дигіталізації. Її сутність має яскраво виражений сервісний характер, ґрунтується на врахуванні пріоритетних потреб людини і суспільства (потреби в належній обізнаності щодо управлінських процесів та сервісів з боку органів виконавчої влади, розширення формату участі громадян в управлінні державними справами, розширення спектру можливостей отримання доступних, якісних та ефективних адміністративних послуг в електронному форматі тощо), а також стимулює розвиток новітніх цифрових навичок і компетенцій індивіда відповідно до умов і вимог розвитку “суспільства знань”, інформаційного суспільства;

Універсальність такої дигіталізації вказує на охоплення цим процесом усіх структур виконавчої влади, сформованих у національних державах – членах ЄС, а також поєднання такої дигіталізації з досягненням інших цілей цифрового розвитку, насамперед у соціальній та в гуманітарній сферах.

Таким чином, європейський досвід дигіталізації державних послуг стає не лише джерелом правових запозичень для поглиблення правових реформ у сфері дигіталізації, але й певним спільним знаменником, якого у правовій сфері має досягти Україна, упроваджуючи правові стандарти у галузі дигіталізації свого державного управління в контексті реалізації стратегічного курсу європейської інтеграції України.

Список використаних джерел:

1. Європейське цифрове десятиліття: встановлення курсу на Європу з цифровими можливостями до 2030 року. URL: <https://eufordigital.eu/ru/europes-digital-decade-setting-the-course-towards-a-digitally-empowered-europe-by-2030/> (дата звернення: 05.08.2023).
2. Creating a Digital Society. European Commission. 2020. URL : <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/creating-digital-society> (дата звернення: 05.08.2023).
3. Гриценко А., Бурлай Т. Вплив цифровізації на соціальний розвиток. *Економічна теорія*. 2020. № 3. С. 24-51.